

tohoto dokumentu jej Tribunál vyložil jako důkaz prokazující začátek protiprávního jednání, zatímco pokud by byl správně vyložen prokazoval by právě opak, tedy skutečnost, že autor dokumentu nevěděl o postoji, který navrhovatelky hodlaly zaujmout na trhu. Navrhovatelky tvrdí, že dokument mohl být správně posouzen, aniž bylo nutné doplňovat další důkazy.

Druhý důvod: Navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že nesprávně posoudil důkazní hodnotu prohlášení doznávajících se svědků. První část druhého důvodu je založena na nesprávném právním posouzení, kterého se Tribunál dopustil, když přiznal prohlášením doznávajících se svědků významnou důkazní hodnotu, ačkoliv se jednalo o svědky, kteří museli Komisi poskytnout důkazy s významnou přidanou hodnotou, aby dosáhli co možná největšího snížení jejich pokut. Tato situace vedla k nepřiměřenému obviňování ostatních podniků, takže výpovědi neměly zvláštní důkazní hodnotu. Tribunál se touto otázkou v odůvodnění svého rozsudku nezabýval.

Druhá část druhého důvodu je založena na skutečnosti, že Tribunál neosvětlil rozpor mezi rozdílnými výpověďmi doznávajících se svědků, takže odůvodnění jeho rozsudku je chybné a nedostatečné. První z doznávajících se svědků neuvedl navrhovatelky mezi podniky, které se na protiprávním jednání podílely, ačkoliv jeho výpověď byla úplná, a na jejím základě byl zcela zproštěn pokuty. Skutečnosti vytýkané navrhovatelkám byly založeny na výpovědích následujících svědků. Uvedený rozpor mohl být vyřešen, pokud by Tribunál přiznal zvláštní důkazní hodnotu výpovědi prvního podniku, který spolupracoval s Komisí.

Třetí důvod: navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že porušil Listinu základních práv Evropské unie a Evropskou úmluvu o lidských právech a základních svobodách (dále jen „EÚLP“). Tribunál porušil tyto dva právní instrumenty vyšší právní síly ve dvou ohledech. Zaprvé, přezkum hodnověrnosti, který Tribunál provedl v kartelovém sporu, nebyl v souladu s požadavky, které Listina základních práv a EÚLP stanoví v oblasti práva na účinný procesní prostředek, zatímco rozhodnutí, kterými Komise uložila pokuty, měla trestní povahu. Zadruhé, samotné řízení Komise není v souladu s podmínkami Listiny základních práv a EÚLP, protože sama Komise vyšetřuje relevantní skutečnosti, trestá jednání a následně sama přijímá konečné rozhodnutí a stanoví výši pokuty. Takový postup by mohl být přijatelný pouze tehdy, pokud by rozhodnutí Komise v plném rozsahu podléhala nezávislému soudnímu přezkumu. Rovněž v tomto ohledu se Tribunál omezuje na ověření skutečnosti, zda rozhodnutí Komise neobsahuje žádný zjevný rozpor a sám nečiní žádná skutková zjištění.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hamburgisches Oberverwaltungsgericht (Německo) dne 31. května 2011 — Atila Gülbahce v. Svobodné a hanzovní město Hamburk

(Věc C-268/11)

(2011/C 269/43)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hamburgisches Oberverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Atila Gülbahce

Žalovaný: Svobodné a hanzovní město Hamburk

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 10 odst. 1 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 (!) vykládán v tom smyslu,
  - a) že turecký pracovník, jemuž bylo řádně uděleno povolení vykonávat na území členského státu zaměstnání na určitou dobu (případně na dobu neurčitou), která je delší, než je doba povolení k pobytu, (takzvané extenzivní pracovní povolení), může během celé této doby vykonávat svá práva z tohoto povolení, pokud tomu nebrání důvody ochrany oprávněných zájmů státu, zejména důvody veřejného pořádku, bezpečnosti a zdraví,
  - b) a že členský stát nesmí s odkazem na vnitrostátní právní předpisy o závislosti pracovního povolení na povolení k pobytu, které byly platné v době udělení tohoto povolení, tomuto povolení od počátku odepřít jakékoli účinky pokud jde o postavení pracovníka podle práva pobytu (v návaznosti na: rozsudky Soudního dvora ze dne 2. března 1999, El-Yassini, C-416/96, Recueil, s. I-1209, výrok 3, body 62 až 65, k rozsahu působnosti čl. 40 odst. 1 Dohody EHS-Maroko, jakož i ze dne 14. prosince 2006, Gattoussi, C-97/05, Sb. rozh. s. I-11917, výrok 2, body 36 až 43, k rozsahu působnosti čl. 64 odst. 1 Evropsko-středomořské dohody o přidružení ES-Tunisko)?

V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

- 2) Má být článek 13 rozhodnutí č. 1/80 vykládán v tom smyslu, že pravidlo „standstill“ členskému státu rovněž zakazuje odejmout tureckému pracovníkovi působícímu na řádném trhu práce prostřednictvím normativní úpravy (zde: Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet [zákon o pobytu, výdělečné činnosti a integraci cizinců na Spolkovém území] ze dne 30. července 2004) možnost dovolávat se v souvislosti pracovním povolením s delší platností, než je platnost povolení k pobytu, porušení zásady zákazu diskriminace uvedené v čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80?

V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

- 3) Má být čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 vykládán v tom smyslu, že v něm upravená zásada zákazu diskriminace vnitrostátním orgánům v žádném případě nezakazuje, vzít zpět povolení k pobytu na dobu určitou, která podle vnitrostátního práva byla na určitou dobu udělena neoprávněně, po uplynutí jejich doby platnosti v souladu s vnitrostátními předpisy pro ta období, v nichž turecký pracovník skutečně využíval pracovní povolení na dobu neurčitou, jež mu předtím bylo řádně uděleno, a pracoval?
- 4) Má být čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 dále vykládán v tom smyslu, že se tento předpis vztahuje výlučně na taková zaměstnání, která turecký pracovník, jemuž bylo vnitrostátními orgány řádně uděleno časově a věcně neomezené pracovní povolení, vykonává v okamžiku, v němž končí platnost jeho povolení k pobytu na dobu určitou uděleného za jiným účelem, a že turecký pracovník v této situaci tudíž nemůže požadovat, aby vnitrostátní orgány i po definitivním ukončení tohoto zaměstnání povolily jeho další pobyt za účelem nového zaměstnání, případně po přerušení nutném k hledání pracovního místa?
- 5) Má být čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 dále vykládán v tom smyslu, že zásada zákazu diskriminace vnitrostátním orgánům hostitelského členského státu vůči tureckému státnímu příslušníkovi působícímu na řádném trhu práce, jemuž původně, pokud jde o výkon zaměstnání, propůjčil rozsáhlejší práva, než co se týče jeho pobytu, po uplynutí platnosti naposledy uděleného povolení k pobytu (pouze) zakazuje přijmout opatření k ukončení pobytu, pokud tato opatření neslouží ochraně oprávněného zájmu státu, avšak nezavazuje je k tomu, aby udělily povolení k pobytu?

(¹) Rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení mezi EHS a Tureckem.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Baranya Megyei Bíróság (Maďarská republika) dne 3. června 2011 — Mecsek-Gabona Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Věc C-273/11)

(2011/C 269/44)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Baranya Megyei Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Mecsek-Gabona Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 138 odst. 1 směrnice 2006/112 (¹) vykládán v tom smyslu, že dodání zboží je osvobozeno od DPH v případech, kdy zboží bylo prodáno pořizovateli, který byl v době uzavření kupní smlouvy zaregistrován pro účely DPH v jiném členském státě a v kupní smlouvě bylo sjednáno, že dispoziční a vlastnické právo budou převedena na pořizovatele v okamžiku naložení zboží do dopravního prostředku a že pořizovatel má povinnost přepravit zboží do jiného členského státu?
- 2) Stačí pro účely osvobození zboží od DPH z hlediska prodávajícího, že prokáže, že prodané zboží bylo přepraveno dopravními prostředky zaregistrovanými v zahraničí a že má nákladní listy CMR vystavené pořizovatelem nebo se musí ujistit, že prodané zboží překročilo vnitrostátní hranice a že přeprava se uskutečnila uvnitř Společenství?
- 3) Může být skutečnost, že dodání zboží je osvobozeno od DPH, zpochybněna pouze tím, že daňové úřady jiného členského státu zruší se zpětným účinkem vztahujícím se k době před dodáním zboží daňové identifikační číslo Společenství pořizovatele?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347. s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 3. června 2011 — GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH v. Finanzamt Bayreuth

(Věc C-275/11)

(2011/C 269/45)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH

Žalovaný: Finanzamt Bayreuth

Předběžné otázky

K výkladu „spravování zvláštních investičních fondů“ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 6 směrnice 77/388/EHS (¹):

Je plnění externího správce zvláštního investičního fondu dostatečně specifické, a tudíž osvobozené od daně pouze tehdy, jestliže